

Lieta C-189/19

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2019. gada 26. februāris

Iesniedzējtiesa:

Bundesverwaltungsgericht (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2018. gada 22. novembris

Prasītāja un revīzijas sūdzības iesniedzēja:

Spenner GmbH & Co. KG

Atbildētāja un atbildētāja revīzijas tiesvedībā:

Vācijas Federatīvā Republika

Kopija

Bundesverwaltungsgericht [Federālā administratīvā tiesa]

RĪKOJUMS

[..]

[..]

administratīvajā lietā

Spenner GmbH & Co. KG,

[..] 59597 Ervite [*Erwitte*],

prasītāja un revīzijas sūdzības iesniedzēja,

[..]

p r e t

Vācijas Federatīvo Republiku,

[..] 14193 Berlīne,

atbildētāja un atbildētāja revīzijas tiesvedībā,

[oriģ. 2. lpp.]

[..]

7. *Senat des Bundesverwaltungsgerichts* [Federālās administratīvās tiesas 7. senāts],

ņemot vērā 2018. gada 7. novembra tiesas sēdi,

[..]

2018. gada 22. novembrī nolēma:

apturēt tiesvedību *Bundesverwaltungsgericht*.

Eiropas Savienības Tiesai tiek lūgts prejudiciālā nolēmumā atbilstoši LESD 267. pantam sniegt skaidrojumu par šādiem jautājumiem:

1) Vai Komisijas Lēmuma 2011/278/ES (2011. gada 27. aprīlis), ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK, 9. panta 9. punktā ir paredzēts priekšnoteikums par to, ka ievērojama esošās iekārtas jaudas palielināšana ir notikusi bāzes periodā, kuru saskaņā ar Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 1. punktu ir noteikusi dalībvalsts?

2) Vai Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 9. punkta pirmā daļa, skatīta kopā ar tā 1. punktu, ievērojamas jaudas palielināšanas gadījumā ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot bāzes perioda no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim vēsturiskos darbības līmeņus, ir jāatskaita papildu jaudas vēsturiskais darbības līmenis, (pat) ja ievērojamā jaudas palielināšana ir notikusi bāzes periodā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim?

3.a) Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši:

Vai Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts kompetentai iestādei bāzes periods no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim vai no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim ir jānosaka pašai vai arī dalībvalsts var dot operatoram tiesības izvēlēties bāzes periodu? **[oriģ. 3. lpp.]**

b) Ja dalībvalsts drīkst piešķirt operatoram izvēles tiesības:

Vai dalībvalstij ir jāpamatojas uz bāzes periodu, no kura izriet augstāks vēsturiskais darbības līmenis, arī ja operators saskaņā ar dalībvalsts tiesībām var brīvi izvēlēties starp bāzes periodiem un izvēlas bāzes periodu ar zemāku vēsturisko darbības līmeni?

4) Vai Komisijas Lēmums (ES) 2017/126 (2017. gada 24. janvāris), ar ko groza Lēmumu 2013/448/ES attiecībā uz vienota starpnozaru korekcijas koeficienta noteikšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 10.a pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka starpnozaru korekcijas koeficients pirms 2017. gada 1. marta piešķirtajām kvotām ir jāpiemēro Lēmuma 2013/448/ES attiecībā uz 2013.–2020. gadu 4. panta un II pielikuma sākotnējā redakcijā un papildu kvotu gadījumā, par kuru piešķiršanu ir lēmusi tiesa pēc 2017. gada 28. februāra, ir jāpiemēro visām papildu kvotām par 2013.–2020. gadu vai tikai papildu kvotām par 2018.–2020. gadu?

P a m a t o j u m s

I

- 1 Prasītāja apsaimnieko cementa klinkera ražošanai paredzētu rotācijas krāsni, uz kuru attiecas emisijas kvotu tirdzniecības pienākums. Tā lūdz piešķirt papildu bezmaksas emisijas kvotas trešajam tirdzniecības periodam no 2013. līdz 2020. gadam.
- 2 2012. gadā prasītāja iesniedza sadales pieteikumu *Deutsche Emissionshandelsstelle* [Vācijas Emisiju tirdzniecības iestādē] (turpmāk tekstā – “*DEHSt*”) saskaņā ar *Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen* [Likuma par siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas kvotu tirdzniecību] (turpmāk tekstā – “*TEHG*”) 9. pantu. Pieteikuma veidlapā par attiecīgo iekārtas bāzes periodu tiek uzskatīts bāzes periods no 2005. līdz 2008. vai no 2009. līdz 2010. gadam; prasītāja par bāzes periodu izvēlējās 2009.–2010. gadu. Saistībā ar faktisko iekārtas darbošanos prasītāja atzīmēja 2005.–2010. kalendāro gadu. Turpinājumā prasītāja norādīja uz jaudas palielināšanu 2008. gada 2. maijā un vēl vienu reizi notikušu jaudas palielināšanu 2008. gada 2. maijā, kuras, ņemot kopumā, ir ievērojamas. [oriģ. 4. lpp.]
- 3 Ar 2014. gada 17. februāra lēmumu *DEHSt* saistībā ar iekārtas 3 810 723 apsaimniekošanu piešķīra bezmaksas emisijas kvotas. Par to prasītāja neveiksmīgi cēla iebildumu un pēc tam prasību, kuru tā, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2016. gada 26. oktobra spriedumu (C-506/14) par Savienības tiesībām pretēji noteiktu starpnozaru korekcijas koeficientu, daļēji atsauca. *Verwaltungsgericht* [Administratīvā tiesa] šajā ziņā tiesvedību daļēji izbeidza un prasību pārējā daļā noraidīja, proti, pieņemamā prasība neesot pamatota. *Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020* [Noteikumu par siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu piešķiršanu tirdzniecības laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam] (2020. gada Piešķiršanas

- noteikumi, turpmāk tekstā – “*ZuV 2020*”) 8. panta 8. punkta pirmais teikums esot jāinterpretē tādējādi, ka, ievērojami palielinot jaudu, attiecīgā darbības līmeņa noteikšana ir atkarīga no bāzes perioda izvēles saskaņā ar *ZuV 2020* 8. panta 1. punktu. *ZuV 2020* 8. panta 8. punkta pirmajā teikumā notiekot atsaukšanās uz 2.–5. punktu, kuros savukārt tiekot attiecīgi norādīts uz saskaņā ar *ZuV 2020* 8. panta 1. punktu izvēlēto bāzes periodu.
- 4 Izvēles tiesību piešķiršana operatoriem *ZuV 2020* 8. panta 1. punktā atbilstot Savienības tiesībām. Formulējums Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 1. punktā “dalībvalstis nosaka” neesot noteikti jāsaprot tādējādi, ka dalībvalstu uzdevums ir noteikt vēsturiskos darbības līmeņus, izmantojot bāzes periodu, no kura izrietot lielākā vērtība. Šī teikuma daļa esot jāskata kopsakarā ar to, ka Lēmuma 2011/278/ES adresāti atbilstoši tā 25. pantam ir dalībvalstis. Tāpēc dalībvalstis nosakot vēsturiskos darbības līmeņus tādējādi, ka tās transponējot Lēmumu 2011/278/ES. Veids, kādā tam esot jānotiek, tiesību normā neesot reglamentēts, un līdz ar to transpozīcija, kādā tā ir notikusi Vācijā ar *ZuV 2020* 8. panta 1. punktu, atbilstoši kuram bāzes periodu izvēle tiek atstāta operatoru ziņā, atbilstot Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 1. punktam.
  - 5 Atbalsts izvēles tiesību piešķiršanas operatoriem pieļaujamībai tiek pausts Eiropas Komisijas *Guidance Document Nr. 2*. Tajā esot ietverti apgalvojumi par operatoru izvēles iespēju. Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai *Guidance Document Nr. 2*, interpretējot Lēmumu 2011/278/ES, lai gan tam nav juridisks spēks, ir nozīme. Turklāt Eiropas Komisijas [oriģ. 5. lpp.] veidlapas paraugā saistībā ar pagaidu piešķiramo kvotu daudzuma noteikšanai nepieciešamo datu ieguvu ir paredzētas operatoru izvēles tiesības.
  - 6 *DEHSt* neesot bijis pienākums pēc savas iniciatīvas ņemt vērā labvēlīgākos bāzes perioda datus vai aicināt pieteikuma iesniedzējus veikt attiecīgu korekciju.
  - 7 Par to prasītāja iesniedza tiešu revīzijas sūdzību: *Verwaltungsgericht* sniegtā *ZuV 2020* 8. panta 8. punkta interpretācija neatbilstot Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 9. punktā ietvertajām prasībām. Šajā tiesiskajā regulējumā notiekot atsaukšanās tikai uz to, vai esošās iekārtas jauda no 2005. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 30. jūnijam ir ievērojami palielinājusies. No Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 1. punkta neizrietot nekas saistībā ar operatora izvēles tiesībām. Drīzāk dalībvalstīm tiekot atzīta atbildība noteikt vēsturisko darbības līmeni. ES kvotu noteikumu kopumā saistībā ar provizoriskā ikgadēja kvotu daudzuma noteikšanu tiek pieņemts dalībvalstu pienākums veikt rīcību. Atbildētāja tās pieteikuma veidlapā esot lūgusi sniegt visus ikgadējos ražošanas apjomus no 2005. līdz 2010. gadam. Tāpēc tā varot izlemt par bāzes periodu ar augstāko darbības līmeni.
- II
- 8 Lieta ir jāaptur. Ir jāsaņem Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk tekstā – “Tiesa”) prejudiciāls nolēmums par rīkojuma rezolutīvajā daļā formulētajiem jautājumiem (LESD 267. pants).

- 9 Piemērojamās Savienības tiesību normas ir atrodamas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275/32), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/29/EK (2009. gada 23. aprīlis) (OV L 140/63), 10.a panta 1. punktā, Komisijas Lēmuma 2011/278/ES (2011. gada 27. aprīlis), **[oriģ. 6. lpp.]** ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV L 130/1), 9. pantā un preambulas 16. apsvērumā, Komisijas Lēmuma 2013/448/ES (2013. gada 5. septembris) par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu (OV L 240/27) 4. pantā un Komisijas Lēmuma (ES) 2017/126/ES (2017. gada 24. janvāris), ar ko groza Lēmumu 2013/448/ES attiecībā uz vienota starpnozaru korekcijas koeficienta noteikšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 10.a pantu (OV L 19/93), preambulas 12. un 13. apsvērumā.
- 10 Piemērojamās Vācijas tiesību normas ir atrodamas 2011. gada 26. septembra *ZuV 2020* (*BGBI. I*, 1921. lpp.) 2017. gada 13. jūlija likuma redakcijā (*BGBI. I*, 2354. lpp.).

ZuV 2020 8. pants ir formulēts šādi:

“Attiecīgais darbības līmenis

(1) Esošām iekārtām attiecīgais darbības līmenis, pamatojoties uz saskaņā ar 5. pantu iegūtajiem datiem, tiek noteikts pēc pieteikuma iesniedzēja izvēles vienoti attiecībā uz visiem iekārtas elementiem, uz kuriem attiecas sadale, saskaņā ar bāzes periodu no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim, ieskaitot, vai bāzes periodu no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim, ieskaitot.

(2) Attiecīgais darbības līmenis katram iekārtas produktam, saistībā ar kuru ir jānosaka elements, uz kuru attiecas sadale, 3. panta 1. punkta 1) apakšpunkta izpratnē, ir visu šī produkta ikgadējo daudzumu vidējā vērtība saskaņā ar 1. punktu izvēlētajā bāzes periodā. [..]

(3) [..] **[oriģ. 7. lpp.]** [..]

[..]

(6) Nosakot vidējās vērtības saskaņā ar 2.–5. punktu, tiek ņemti vērā tikai kalendārie gadi, kuros iekārta ir darbojusies vismaz vienu dienu. Atkāpjoties no minētā, lai noteiktu iekārta vidējās vērtības, tiek ņemti vērā arī kalendārie gadi, kuros iekārta bāzes periodā nav darbojusies vismaz vienu dienu, [..] [sīkāki noteikumi par vidējo vērtību noteikšanu]

- 1) [..]
- 2) [..]
- 3) [..]
- (7) Atkāpjoties no 2.–5. punkta, darbības līmeņi tiek aprēķināti, pamatojoties uz katra elementa, uz kuru attiecas sadale, sākotnējo uzstādīto jaudu, reizinot to ar attiecīgo jaudas izmantojuma koeficientu, kas noteikts saskaņā ar 17. panta 2. punktu, [šī izņēmuma piemērošanas priekšnoteikumi] [..]

- 1) [..]
- 2) [..]
- 3) [..]

(8) Ja laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 30. jūnijam ir ievērojami palielinājusies jauda, elementa, uz kuru attiecas sadale, attiecīgais darbības līmenis ir atbilstoši 2.–5. punktam noteiktās vidējās vērtības bez ievērojamajās jaudas palielināšanas un papildu jaudas darbības līmeņa summa. Turklāt papildu jaudas darbības līmenis ir **[oriģ. 8. lpp.]** starpība starp uzstādīto jaudu elementam, uz kuru attiecas sadale, pēc jaudas palielināšanas un uzstādīto sākotnējo jaudu elementam, uz kuru attiecas sadale un izmaiņas, līdz izmainītās darbības sākumam, reizinot to ar attiecīgā elementa, uz kuru attiecas sadale, vidējo jaudas izmantojumu laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz kalendārā gada beigām pirms izmainītās darbības sākuma. Ja jauda ir tikusi ievērojami palielināta 2005. gadā, šī palielināšana pēc operatora lūguma netiek uzskatīta par ievērojamu jaudas palielināšanu; pretējā gadījumā šādā situācijā, lai noteiktu attiecīgā elementa, uz kuru attiecas sadale, vidējo jaudas izmantojumu, nozīme ir vidējam mēneša jaudas izmantojumam 2005. gadā līdz kalendāram mēnesim pirms izmainītās darbības sākuma kalendārā gada beigām. Ja jauda ir tikusi palielināta vairākas reizes, nozīme ir vidējam attiecīgā elementa, uz kuru attiecas sadale, jaudas izmantojumam pirms pirmās izmainītās darbības sākuma.

- (9) [jaudas samazinājumi] [..]”

III

- 11 Atbilstoši LESD 267. pantam, apturot revīzijas tiesvedību, ir jāsaņem Tiesas prejudiciāls nolēmums, jo senāta lēmums par prasītājas revīzijas sūdzību ir atkarīgs no atbildes uz Tiesai uzdotajiem jautājumiem par Komisijas Lēmuma (ES) 2011/278/ES **[oriģ. 9. lpp.]** (2011. gada 27. aprīlis) un Komisijas Lēmuma (ES) 2017/126/ES (2017. gada 24. janvāris) interpretāciju.

12 Par prejudiciālajiem jautājumiem ir jāsaņem Tiesas skaidrojums, jo uz tiem nav sniegta atbilde nedz judikatūrā, nedz tie ir acīmredzami. Saistībā ar konkrētajiem prejudiciālajiem jautājumiem nozīmē ir turpinājuma izklāstītajiem apsvērumiem.

13 Par pirmo jautājumu

No atbildes uz pirmo jautājumu ir atkarīgs tas, vai ievērojamā jaudas palielināšana šajā tiesvedībā netiek ņemta vērā, jo tā nav notikusi bāzes periodā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim. Ja Tiesa uz prejudiciālo jautājumu atbild apstiprinoši, prasītājas revīzijas sūdzība ir jānoraida. Pretējā gadījumā *Verwaltungsgericht* spriedums ir jāatceļ un lieta ir jānodod atpakaļ *Verwaltungsgericht* lietas izskatīšanai.

14 Lēmuma 2011/278/ES, kura 9. pantā ir ietvertas tiesību normas par esošo iekārtu vēsturisko darbības līmeni, Savienības tiesību pamats ir Direktīva 2003/87/EK. Saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 1. punktu Komisija pieņem Kopienas mērogā pilnībā saskaņotus īstenošanas noteikumus kvotu sadalei. Pamatojoties uz minēto, Komisija ar Lēmumu 2011/278/ES atbilstoši Direktīvas 2003/87 10.a panta 1. punktam ir pieņēmusi Savienības mērogā saskaņotus noteikumus par emisijas kvotu bezmaksas piešķiršanu. Šajos saskaņotajos noteikumos ir konkretizēta būtiskā prasība līdz minimumam samazināt konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū (skat. Tiesas spriedumus, 2016. gada 22. jūnijs, C-540/14 P (ECLI:EU:C:2016:469), *DK Recycling* un *Roheisen*/Komisija, 53. punkts, un 2018. gada 22. februāris, C-572/16 (ECLI:EU:C:2018:100), *INEOA Köln GmbH*, 29. un nākamie punkti). Tāpēc senāts pieņem, ka ar Lēmumu 2011/278/ES sadales noteikumi, kurus līdz šim dalībvalstis paredzēja dalībvalstu sadales plānos, ir tikuši saskaņoti Savienības mērogā (par pilnīgi nesaskaņotām jomām saistībā ar emisijas kvotu bezmaksas sadales procedūru skat. Tiesas spriedumu, 2018. gada 22. februāris, C-572/16, 40. punkts). **[oriģ. 10. lpp.]**

15 Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 9. punktā ir reglamentēta ievērojama esošās iekārtas jaudas palielināšana vai samazināšana laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 30. jūnijam. Šajā tiesību normā saskaņā ar tās formulējumu notiek balstīšanās tikai uz to, vai esošajai iekārtai jauda šajā periodā ir tikusi ievērojami palielināta. Taču uz bāzes periodiem tiek norādīts netieši Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 9. punkta pirmās daļas otrajā pusteikumā. Atbilstoši tam esošās iekārtas vēsturiskais jaudas līmenis “ir atbilstoši 1. punktam noteikto vidējo vērtību summa bez ievērojamajām jaudas izmaiņām”. Saskaņā ar 1. punktu, nosakot vidējo vērtību, tiek nošķirti bāzes periodi no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim un no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim.

16 Papildu jaudas vēsturiskais jaudas līmenis saskaņā ar Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 9. punkta otro daļu ir starpība starp sākotnējo uzstādīto jaudu un uzstādīto jaudu pēc jaudas palielināšanas, reizinot to ar attiecīgās iekārtas vidējo vēsturisko jaudas izmantojumu gados, kas bija pirms izmainītās darbības sākuma. Saskaņā ar 1. punktu noteiktā vēsturiskā jaudas līmeņa un saskaņā ar 2. punktu noteiktā

papildus jaudas vēsturiskā jaudas līmeņa summa atspoguļo paplašinātās esošās iekārtas vēsturisko jaudas līmeni.

- 17 Ja šī tiesību norma ir jāsaprot tādējādi, ka tiek ņemta vērā tikai tāda jaudas palielināšana, kas ir notikusi pēc saskaņā ar 1. punktu piemērojamā bāzes perioda sākuma, piemērojot Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 9. punktu, nevar tikt ņemta vērā jaudas palielināšana, kas – kā šajā gadījumā – ir notikusi bāzes periodā no 2005. līdz 2008. gadam, ja, nosakot vidējo vērtību, izmantojamais bāzes periods ir no 2009. līdz 2010. gadam (šajā ziņā skat. otro un trešo jautājumu).
- 18 *Bundesverwaltungsgericht* ieskatā uz jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka ir jāņem vērā tikai jaudas palielināšana, kas ir notikusi attiecīgajā bāzes periodā (“pēc sākuma”). Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 9. punkta pirmās daļas formulējums par to liecina, taču šajā ziņā nav viennozīmīgs. Lai gan tajā tiek norādīts uz **[oriģ. 11. lpp.]** 1. punkta minētajiem bāzes periodiem, tas nesniedz tiešu atbildi uz jautājumu, vai palielināšanai ir jābūt notikušai attiecīgajā bāzes periodā saskaņā ar 1. punktu.
- 19 Tāpat viennozīmīgs nav Lēmuma 2011/278/ES preambulas 16. apsvēruma trešais teikums. Lai gan tas ļauj konstatēt mērķi ņemt vērā katru periodā notikušu ievērojamu jaudas palielināšanu, taču tas nenorāda uz to, kā ir jārikojas tādā gadījumā kā šis.
- 20 Par pieņēmumu, ka ir jāņem vērā tikai jaudas palielināšana attiecīgajā bāzes periodā saskaņā ar Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 9. punktu, liecina tas, ka pirms bāzes perioda notikusī ražošanas apjoma palielināšana kā daļa no uzstādītās kopējās jaudas ietilpst vēlākā bāzes perioda vidējā vērtībā un tāpēc šādā veidā tiek ņemta vērā, veicot sadali. Vēlreizēja ieskaitīšana, piemērojot Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 9. punktu, nozīmētu, ka jaudas palielināšana tiktu ņemta vērā divas reizes. Jaudas samazināšanas gadījumā minētais būtu spēkā *mutatis mutandis*.
- 21 Valsts 2020. gada Sadales noteikumos ievērojamas jaudas palielināšanas gadījumā laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 30. jūnijam tiek pieņemts, ka *ZuV 2020* 8. panta 8. punkta pirmais teikums nav piemērojams ievērojamām jaudas izmaiņām pirms saskaņā ar 1. punktu izvēlēta bāzes perioda [...]. *ZuV 2020* 8. panta 8. punkta pirmajā teikumā tiek norādīts uz 2.–5. punktu, kuros savukārt ir ietverta atsauce uz saskaņā ar *ZuV 2020* 8. panta 1. punktu izvēlēto periodu. Tātad saskaņā ar *ZuV 2020* 8. panta 2.–5. punktu noteiktā vidējā vērtība ir atkarīga no tā, kāds bāzes periods ir izvēlēts. Saskaņā ar *ZuV 2020* 8. panta 8. punkta pirmo teikumu kopējais darbības līmenis ir atbilstoši 2.–5. punktam noteiktās elementa, uz kuru attiecas sadale, vidējās vērtības bez ievērojamajās jaudas palielināšanās un papildu jaudas darbības līmeņa summa. Ja *ZuV 2020* 8. panta 8. punkta pirmajā teikumā tiek norādīts uz papildu jaudu, tas notiek tāpēc, lai aprēķinātu papildu jaudas attiecību pret sākotnējo jaudu, saistībā ar kuru ir ticis izvēlēts bāzes periods saskaņā ar *ZuV 2020* 8. panta 1. punktu. Tāpēc *ZuV 2020* 8. panta 8. punkts ir

piemērojams tikai tad, ja ievērojama jaudas palielināšana ir notikusi pēc attiecīgā bāzes perioda sākuma. [oriģ. 12. lpp.]

22 Par otro jautājumu

Šim jautājumam ir nozīme lēmuma pieņemšanā, ja ievērojamās jaudas palielināšanas ņemšana vērā ir atkarīga no bāzes perioda noteikšanas saskaņā ar Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 1. punktu. Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu tiek uzdots jautājums par ievērojamas jaudas palielināšanas ņemšanu vērā, aprēķinot kopējo darbības līmeni saistībā ar ievērojamu jaudas palielināšanu bāzes periodā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim saistībā ar vēsturiskā darbības līmeņa bāzes periodā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim noteikšanu. Šajā lietā ievērojama jaudas palielināšana ir notikusi 2008. gada 2. maijā, tātad bāzes periodā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim. Taču atbildētājas un *Verwaltungsgericht* ieskatā attiecīgais bāzes periods ir no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim. Šādā gadījumā, kā jau izklāstīts saistībā ar pirmo jautājumu, neatskaitot papildu jaudu, jaudas palielināšana tiktu ņemta vērā divas reizes. Ja ievērojamā jaudas palielināšana ir notikusi jau pirms bāzes perioda sākuma, vidējās vērtības jau no paša sākuma ietvēra arī no jaudas palielināšanas izrietošos ražošanas apjomus.

23 Par trešo jautājumu

a) 3.a) jautājuma ir nozīme lēmuma pieņemšanā, ja ievērojamās jaudas palielināšanas ņemšana vērā ir atkarīga no dalībvalstu veiktās bāzes perioda noteikšanas saskaņā ar Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 1. punktu. Saskaņā ar *ZUV 2020* 8. panta 1. punktu darbības līmenis pēc pieteikuma iesniedzēja izvēles tiek noteikts vienoti visiem iekārtas elementiem, uz kuriem attiecas sadale, saskaņā ar bāzes periodu no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim, ieskaitot, vai bāzes periodu no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim, ieskaitot. Atbildētājas ieskatā pieteikuma iesniedzējam izvēle ir saistoša (par to 3.b) jautājums). [oriģ. 13. lpp.]

24 Turpretim Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 1. punktā ir noteikts, ka “dalībvalstīm” konkrētie iekārtu vēsturiskie darbības līmeņi ir jānosaka, pamatojoties uz bāzes periodu no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim vai, ja tie ir augstāki, bāzes periodam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim. Šis formulējums liecina par to, ka tikai dalībvalsts iestāžu kompetencē ietilpst [bāzes perioda] noteikšana un ka pieteikuma iesniedzējam nav izvēles tiesību. Taču ir konstatējamas arī norādes, kas var tikt izmantotas, pārstāvot citu viedokli. Tā, piemēram, dalībvalstis saskaņā ar Lēmuma 2011/278/ES IV pielikuma pirmo teikumu, lai iegūtu atsaucē datus, kas minēti 7. panta 1. punktā, pieprasa no operatoriem datus par visiem bāzes perioda kalendārajiem gadiem, kas izvēlēti saskaņā ar 9. panta 1. punktu (par 2005.–2008. gadu vai 2009.–2010. gadu). Tāpēc formulējums “dalībvalstis nosaka” Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 1. punktā varētu tikt saprasts tādējādi, ka operators pats nosaka bāzes periodu. Arī Eiropas Komisijas publicētajā veidlapas paraugā pieteikuma datu iegūšanai tās 5. lpp.

2(a) punktā ir runa par operatora bāzes perioda izvēli: “Please select the baseline period for your installation: You are allowed to choose either 2005-2008 as baseline period, or 2009-2010. The median value of the chosen years will be used for calculating historical activity level in order to calculate the allocation to the installation.” Šajā ziņā šo formulējumu var izmantot kā norādi uz Komisijas gribas izpaušmi saistībā ar operatoru attiecīgā bāzes perioda izvēli. Tāpat “Guidance Document n°2 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post (2012)” 6.1. un 6.4. punktā tiek pieņemta izvēles iespēja (“The chosen baseline period [...]” un “[...] the operator needs to determine [...]”), un turklāt 6.1. punktā tiek skaidri norādīts, ka būtībā ir jāizvēlas bāzes periods, kurā ir konstatējams augstākais darbības līmenis, kas varētu liecināt pret brīvām izvēles tiesībām. *Guidance Document Nr. 2* nav juridiski saistošs un neatspoguļo Komisijas oficiālo nostāju (3. lpp., 1.1. punkts; skat. arī Tiesas spiedumu, 2016. gada 8. septembris, C-180/15 (ECLI:EU:C:2016:647), *Borealis u.c.*, 75. punkts par “Guidance Document n°6” un 105. punkts par “Guidance Document n°8”). [oriģ. 14. lpp.]

25 b) 3.b) jautājums ir par gadījumu, kad operators gan drīkst izvēlēties starp bāzes periodiem, taču, iespējams, izvēlas viņam ekonomiski neizdevīgāko risinājumu. Tādā gadījumā rodas jautājums, vai dalībvalsts tomēr var balstīties uz bāzes periodu, no kura izriet augstāks vēsturiskais darbības līmenis. Par to var liecināt tas, ka gan Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 1. punkta, gan lēmuma preambulas 16. apsvēruma otrā teikuma mērķis ir tāds, ka nozīmei ir jābūt augstākajam vēsturiskajam darbības līmenim. Attiecīgs mērķis ir paredzēts *Guidance Documents Nr. 2* 6.1. punktā (skat. iepriekš par 3.a) jautājumu). Tāpēc ir šaubas par to, vai no Lēmuma 2011/278/ES izriet pienākums pārbaudīt šādu izdevīgāku risinājumu, jo lēmuma 9. panta 1. punktā *expressis verbis* ir ietverta atsauce uz “pamatojoties uz saskaņā ar 7. pantu savāktajiem datiem”. Taču saskaņā ar Lēmuma 2011/278/ES 7. panta 1. punktu dalībvalstīm ir jāiegūst dati tikai par vienu no abiem bāzes periodiem, arī ja saskaņā ar Vācijā izmantoto pieteikuma veidlapu tiek pieprasīti dati par abiem bāzes periodiem. Ja dalībvalstīm nav pienākuma iegūt datus par abiem bāzes periodiem, tas *Bundesverwaltungsgericht* ieskatā liecina pret dalībvalsts iestāžu pienākumu vērtēt, vai operators ir izvēlējis attiecībā uz viņu pareizo bāzes periodu, arī ja šie dati patiešām ir pieejami. Taču atteikšanās no pārbaudes pēc savas iniciatīvas būtu zināmā mērā pretrunā mērķim, kas izpaužas Lēmuma 2011/278/ES 9. panta 1. punktā un preambulas 16. apsvēruma otrajā teikumā, proti, ņemot vērā augstāko vēsturisko darbības līmeni, nodrošināt, ka bāzes periods pēc iespējas precīzāk atspoguļo rūpnieciskās ražošanas ciklus.

26 Par ceturto jautājumu

Ceturtajam jautājumam ir nozīme lēmuma pieņemšanā, ja prasība būtība tiek apmierināta.

27 Tiesa 2016. gada 28. aprīļa spriedumā lietā C-191/14 u.c. (ECLI:EU:C:2016:311), *Borealis Polyolefine GmbH*, nosprieda, ka 4. pants un II pielikums Komisijas

2013. gada 5. septembra Lēmumā 2013/448/ES par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes [oriģ. 15. lpp.] Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu nav spēkā. Konstatējuma par Lēmuma 2013/448 4. panta un II pielikuma spēkā neesamību iedarbība laikā tika ierobežota, pirmkārt, tā, ka šis konstatējums rada tiesiskas sekas ne agrāk kā desmit mēnešos kopš šā sprieduma pasludināšanas dienas, lai ļautu Eiropas Komisijai noteikt vajadzīgos pasākumus, un, otrkārt, ka pasākumi, kas līdz tam noteikti, pamatojoties uz šīm par spēkā neesošām atzītajām tiesību normām, nebūtu apstrīdami. Ņemot vērā minēto, Komisija tās Lēmumu 2013/448/ES attiecībā uz vienota starpnozaru korekcijas koeficienta noteikšanu grozīja 2017. gada 24. janvāra Lēmuma (ES) 2017/126 1. pantā, sākot ar 2017. gada 1. martu (2. pants), un noteica no jauna Lēmuma 2013/448/ES 4. pantā un II pielikumā starpnozaru korekcijas koeficientu, kas attiecas uz bezmaksas kvotu piešķiršanu par 2013.–2020. gadu. Iedarbību laikā Komisija atsoguļoja Lēmuma (ES) 2017/126 preambulas 12. apsvērumā atbilstoši Tiesas 2016. gada 28. aprīļa spiedumam. Preambulas 13. apsvērumā uz to notiek atsaukšanās: atbilstoši tam dalībvalstu pasākumi par kvotu sadalījumu 2013.–2020. gadam, kā arī jebkādas turpmākas izmaiņas vai papildinājumi pasākumiem, kas pieņemti līdz šā lēmuma spēkā stāšanās brīdim, paliek spēkā. Noteiktais starpnozaru korekcijas koeficients ir arī jāpiemēro lēmumos, kas pieņemti no 2017. gada 1. marta, ar kuriem izveido vai maina kvotu sadales tiesības un kuros šo tiesību noteikšanai izmanto starpnozaru korekcijas koeficientu.

- 28 Tāpēc senāta ieskatā starpnozaru korekcijas koeficients pirms 2017. gada 1. marta piešķirtajām kvotām ir jāpiemēro Lēmuma 2013/448/ES attiecībā uz 2013.–2020. gadu 4. panta un II pielikuma sākotnējā redakcijā. Korekcijas koeficienta palielināšanai ar atpakaļejošu spēku attiecībā uz 2013.–2020. pantu, ja kvotu sadale ir notikusi pirms 2017. gada 1. marta, tiesiskās palāvības aizsardzības apsvērumu dēļ būtu jāizslēdz. Šo viedokli pārstāv arī Komisija 2017. gada 13. februāra “Note for the Attention of Members of the Climate Change Cross Committee” (Ref. Ares(2017)770188 – 13/02/2017) par pārstrādāto starpnozaru korekcijas koeficientam piemērojamo vērtību transpozīciju. Atbilstoši tam līdz šim pieņemtie [oriģ. 16. lpp.] kvotu sadales lēmumi netiek grozīti un attiecībā uz visiem līdz 2017. gada 28. februārim pieņemtajiem lēmumiem ir jāpiemēro līdzšinējais starpnozaru korekcijas koeficients. Turklāt līdzšinējās prasības ir jāpiemēro tostarp konkrētiem oficiāliem dalībvalsts iesniegumiem līdz 2017. gada 28. februārim.
- 29 Jānoskaidro ir arī jautājums par to, vai starpnozaru korekcijas koeficients papildu kvotām, par kuru piešķiršanu ir lēmusi tiesa pēc 2017. gada 28. februāra, saskaņā ar Lēmumu 2017/126/ES ir jāpiemēro visam papildu kvotu apjomam par 2013.–2020. gadu vai tikai papildu kvotām par 2018.–2020. gadu.

[..]